

[Ebba Strange]

er vigtigt, som hr. Erling Christensen siger, med retsbeskyttelse for hunden og hundens ejer, og at der er hundesagkyndige, og dér nævnedes hr. Erling Christensen dyrlægerne, som måske er bedre til den slags opgaver, end politiet er.

Inge Dahl-Sørensen (V):

Med de seneste meget alvorlige overfald på børn er det ikke uden en vis sympati, Venstre ser på dette lovforslag, selv om det er klart, at vi nu ikke må gå hen og overreagere, fordi man er følelsesmæssigt engageret.

Som justitsministeren har oplyst, står der i hundelovens § 3, stk. 1, at det i byer og områder med bymæssig bebyggelse er forbudt at lade sin hund færdes, medmindre den føres i snor, eller, som der videre står, vedkommende har fuldt herredømme over hunden. Det er denne sidste sætning, som kan give mig kuldegysninger.

Hvem af os har ikke oplevet at gå tur med vores børn og så pludselig blive konfronteret med en stor hund, som kommer løbende lige imod én? Bange bliver man, og hunden kan mærke det, har eksperter fortalt mig. Og hvad siger hundeejeren så: Hunden gør ikke noget, den er såmænd så venlig, den elsker børn, den vil bare hilse på jer. Men den hilsen kan jeg godt være foruden.

Desværre viser det sig jo, at den ansvarlige hundeejer ikke kunne drømme om at gå rundt med sin hund uden snor, hvor mange færdes, selv om vedkommende har kontrol over sin hund.

Nej, men desværre – og nu kan jeg lige så godt sige, hvad jeg står og tænker – er det som oftest ham eller hende, der ikke har så meget andet at tage sig til, som ikke kun har én stor hund, men mindst to, og som mener, at de har fuldt kontrol over dem. Det er den slags hundeejere, vi må være på vagt over for.

Men selv om det er et meget vigtigt skridt at henlede opmærksomheden på muligheden for at ændre politivedtægten, således at alle hunde skal føres i snor i bymæssig bebyggelse, kræver det altså efterfølgende, at det også bliver overholdt.

Jeg kan ikke lade være med at sammenligne forbudet med det, der gælder på vore bade-strande, som fra 1. april til 1. oktober har forbud mod hunde. Her mener man dog trods alt, at det er bedre, at børn og voksne har fortrinset. Men det forbud bliver ikke overholdt,

tværtimod; og hvem må fortrække? Det må de svageste, og det er børnene og deres forældre. Nogle hundeejere blæser på den slags forbud, også fordi de ved, at der ingen kontrol er.

Den anden del af Kristeligt Folkepartis forslag, der gælder obligatorisk aflivning af bidske hunde, kan Venstre også sympatisere med, men jeg vil mene, at vi nu bør afvente høringssvarene fra den undersøgelse, som justitsministeren har sat i værk, og så være positive over for en stramning af reglerne.

Til slut kan jeg ikke lade være med at sige, at når jeg går tur med min familie i Dyrehaven, så tager jeg mine børn ved hånden, ikke fordi jeg er bange for, at de ikke arter sig vel, men fordi nærheden til mine børn kommer til udtryk gennem det at holde hinanden i hånden. Det samme gør sig gældende mellem hund og herre. Hunden kan også mærke nærheden til sin ejer, når de går tur i snor, så det er ikke synd, når man har sin hund i snor, tværtimod. Det ved den ansvarlige hundeejer, men vi er nødt til at tage højde for, at vi har alt for mange, som er uansvarlige.

Venstre ser positivt på Kristeligt Folkepartis lovforslag.

Knud Lind (FP):

Venstre ser positivt på Kristeligt Folkepartis lovforslag. Er det det samme som, at Venstre siger ja til forslaget? Det undrer mig lidt. Jeg ved ikke, om regeringssamarbejdet er ophørt, eller hvad?

Da Fremskridtspartiets hundepolitiske ordfører desværre ikke er til stede mere, så skal jeg venligst overtage det ordførerskab, og jeg vil sige indledningsvis, at jo flere ordførere man hører, jo mere kommer man til at holde af dyr, for når man kigger på Kristeligt Folkepartis forslag, så ser det jo ikke ligefrem ud til, at man har konsulteret en hundepsykolog eller en hundesagkyndig.

Jo kortere snor man har en hund i, des mere bidsk bliver hunden, bl.a. fordi den mener, at den skal forsvare sin herre og den samtidig har rygdækning for en sådan opfattelse. Sådan er det, men man skriver glad og fro, at hundene skal gå i så kort snor som muligt, og det vil sige kortere snor og mere bidske hunde. Det er realiteten, og det kunne man have fået at vide af en dyrepsykolog.